

Libera circulație a lucrătorilor și principiul egalității de tratament

Fiecare cetățean al Uniunii Europene are dreptul să muncească și să locuiască în alt stat membru fără să fie discriminat pe motive de naționalitate.

Libera circulație a lucrătorilor – ce înseamnă?

Libera circulație a persoanelor este una dintre libertățile fundamentale garantate de legislația comunitară. Este probabil, cel mai important drept din legislația comunitară pentru indivizi și un element esențial al cetățeniei europene.

Pentru lucrători, această libertate a existat încă de la întemeierea Comunității Europene din 1957. Acesta este prevăzut în articolul 39 al Tratatului CE și implică :

- dreptul de a căuta un loc de muncă într-un alt Stat Membru;
- dreptul de a munci într-un alt Stat Membru;
- dreptul de a locui acolo în acel scop;
- dreptul de a rămâne acolo;
- dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește accesul la locurile de muncă, condiții de muncă și toate celelalte avantaje care ar putea facilita integrarea muncitorilor în statul membru gazdă.

Conceptul și implicațiile acestei libertăți au fost interpretate și dezvoltate de jurisprudența Curții Europene de Justiție, inclusiv conceptul de lucrător. Puteți găsi informații suplimentare în ceea ce privește jurisprudența în Comunicatul Comisiei: „Libera circulație a lucrătorilor – dobândind beneficii și potențial deplin” (COM(2002)694).

Regulile Comunității în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor se aplică de asemenea Statelor Membre ale Spațiului Economic European. (Islanda, Liechtenstein și Norvegia).

Dreptul la liberă circulație a lucrătorilor este completat de un sistem pentru coordonarea schemelor de securitate socială și de un sistem care să asigure recunoașterea reciprocă a diplomelor și calificărilor.

Cui se adresează articolul 39 al CE?

Articolul 39 se aplică așa numiților lucrători migranți, de exemplu cetățeni ai statelor membre care își părăsesc țara de origine și merg să lucreze într-un alt stat membru. Nu se aplică persoanelor care nu și-au părăsit niciodată țara de origine, dar îi include pe cetățenii unui stat membru când revin în acel stat membru după ce și-au exercitat dreptul lor la libera circulație.

Se aplică lucrătorilor și nu persoanelor care lucrează independent, studenților, pensionarilor sau persoanelor care nu lucrează. Recent sunt acoperiți și de alte prevederi

ale legislației comunitare. Puteți găsi mai multe informații pe website-ul DG Internal Market și DG Justice, Freedom and Security.

Curtea Europeană de Justiție a interpretat conceptul de lucrător ca acoperind o persoană care (i) desfășoară o activitate reală și eficace (ii) sub îndrumarea altei persoane (iii) pentru care este platită.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene de Justiție, articolul 39 se aplică de asemenea sportivilor profesioniști.

Ce se poate spune în cazul membrilor de familie?

Anumite drepturi sunt extinse pentru membrii de familie ai muncitorilor. Acestia au, în particular, dreptul de a locui cu muncitorul în statul membru gazdă și dreptul la tratament egal în ceea ce privește, de exemplu, educația și avantajele sociale. Unii membrii de familie au de asemenea dreptul să muncească acolo.

Există limitări în ceea ce privește exercitarea acestui drept?

Da, sunt câteva. Acestea sunt:

- limitări în domeniul securității publice, politicii publice și în sfera sănătății publice
- unele limitări privind angajarea în serviciile publice ale statelor membre gazdă.

Ce se poate spune despre extindere?

Dreptul la liberă circulație a lucrătorilor din, spre sau între statele membre care s-au alăturat UE pe 1 mai 2004 (Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia, Slovacia) și pe 1 ianuarie 2007 (Bulgaria, România) poate fi restricționat pe parcursul unei perioade tranzitorii de maxim șapte ani după aderare.

Informații furnizate de site-ul Comisiei Europene

http://ec.europa.eu/employment_social/free_movement/index_en.htm